

τακτήσεων, ἢ ἂν αντικαταστήσωμεν ἀντὶ τοῦ ὀθωμανικοῦ κράτους ἐπικρατείας, αἵτινες δὲν ἤθελον βραδύνει ἢ ἀναδειχθῶσιν ἐνάμιλλοι ἡμῶν λόγῳ ἰσχύος, πολιτισμοῦ, βιομηχανίας καὶ πλοῦτου » Ἐν δὲ τῇ διακηρύξει τοῦ ἀπὸ 20. ἰουνίου 1853 (λέγει ὁ ἴδιος Κόμης) « Ὁ αὐτοκράτωρ οὔτε σήμερον θέλει, καθὼς οὐδ' ἄλλοτε, νὰ καταστρέψῃ τὸ ὀθωμανικὸν κράτος, ἢ νὰ ἐπεκταθῇ μετὰ τὸ ἐκείνου » Καὶ παρακατιῶν « Ματαίως ἢ ἀνθρώπινος πρόνοια κοπιᾷ νὰ εὕρῃ ἀρμοδιωτέρους συνδυασμούς διὰ νὰ πληρώσῃ τὸ κενόν, τὸ ὁποῖον θέλει γένην ἐν τῇ πολιτικῇ ἰσορροπίᾳ ὅπταν ἐκλείψῃ τοῦτο τὸ μέγα σῶμα. »

Τὸ περιεχόμενον λοιπὸν ἀφοπτερόν τούτων τῶν ἐπισήμων ἐγγράφων πείθει, νομίζομεν, πάντα νοῦν ἔχοντα, ὅτι ἡ Ῥωσσία, διὰ τῶν τελευταίων κινήσεων αὐτῆς, δὲν προτίθεται νὰ κάμῃ κατακτήσεις ἐπὶ τῆς ὀθωμανικῆς φυλῆς, ὅτι ἡ Τουρκία μόνη θέλει ταπεινωθῆ· ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ φυλὴ θέλει πτωχύνει καὶ ὀπισθοδρομήσει κατὰ τὴν ἰσχύον, τὸν πολιτισμὸν, τὴν βιομηχανίαν καὶ τὸν πλοῦτον, καὶ ὅτι εἶναι αὐτόχρομα φαντασμαγορία ἢ διὰ τῶν Ῥωσσιῶν ὄπλων καθήδρους ἐν Βυζαντίῳ αὐτοκρατορίας ἀνεξαρτήτου καὶ αὐτονομίου.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Ὁ Ἀγγλικὸς τύπος καὶ ἰδίως ὁ Χρόνος ἐφημερὶς ἡμιεπίσημος ἤλλαξεν ἐσχάτως ὕφος καὶ λεκτικὸν ὁσάκις πραγματεύεται περὶ τῶν ἐν τῇ Ἀνατολῇ Χριστιανῶν· καθότι ἐν παντελῇ ἀγνοίᾳ εὐρισκόμενος πρὶν περὶ τοῦ τί συμβαίνει εἰς τοῦτο τὸ μέρος τοῦ κόσμου, ἤρχισε φαίνεται νὰ λαμβάνῃ πληροφορίας ἀκριβεστέρας καὶ ἀληθεῖς· ἐφωτίσθη δὲ ἀρκούντως καὶ ὑπὸ τοῦ περιοδικοῦ τῆς Ἑλλάδος τύπου, ὅτι ἡ Δύσις εἶχεν ἐσφαλμένην ἰδέαν περὶ τῆς καταστάσεως καὶ τοῦ χαρακτῆρος τῶν Χριστιανῶν τῆς Ἀνατολῆς. Τὸ φαινόμενον τοῦτο εἶναι οἰωνὸς ἀριστος, ὅτι τὸ φιλελευθέρων καὶ ἐξευγενισμένον Ἀγγλικὸν ἔθνος ἤρχισε νὰ θεωρῇ μὲ ὄμμα εὐμενὲς τοὺς χριστιανούς αὐτοὺς καὶ νὰ ἀναγνωρίσῃ τὰ προσόντα καὶ δικαιώματα αὐτῶν. Καὶ τὸ ὡσαύτως δὲ πεφωτισμένον καὶ ἐξευγενισμένον Γαλλικὸν ἔθνος, τὸ ὁποῖον διατελοῦν νῦν ὑπὸ πολιτεύμα ἀπόλυτον, ὑπὸ τὸ ὁποῖον ὁ φανατικὸς κλῆρος ἐξασκεῖ μεγίστην ἐπιβρόχην, ἐνεκα τοῦ ὅτι ἅπασι αἱ ἀπόλυτοι Κυβερνήσεις αὐτὸν μεταχειρίζονται ὡς τὸ ἰσχυρότερον ὑποστήριγμά των, καὶ τοῦ ὁποῖου ἔθνους ὁ τύπος δὲν δύναται νὰ ἐκφράσῃ ἀτιμωρητὶ τὰ ὑπὲρ τοῦ χριστιανισμοῦ, τῆς ἐλευθερίας καὶ τοῦ πολιτισμοῦ εὐγενῆ τῶν Γάλλων αἰσθήματα, δὲν θέλει βραδύνει νὰ κηρυχθῇ ὑπὲρ τῶν δικαιωμάτων τῶν χριστιανικῶν τῆς Ἀνατολῆς λαῶν.

Ἡ Κυβέρνησις, οἱ αὐλικοὶ καὶ ὁ κλῆρος τῆς Γαλλίας ἦσαν ἄσπονδοὶ ἐχθροὶ τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως ὅτε ἐν ἔτει 1824 ἐμάχοντο ἡρωϊκῶς οἱ Ἕλληνες κατὰ τῶν τυράννων των, οὐχ ἦτον ὅμως τὸ εὐγενὲς Γαλλικὸν ἔθνος ἔδωκε μυστρία δείγματα τῶν συμπαθειῶν του ὑπὲρ τῶν ὑπὸ τὴν σημαίαν τοῦ Χριστοῦ κατὰ τῆς ἡμισελήνου μαχομένων, εἰς μαρτυρίαν δὲ τῶν λόγων του μαρτυροῦμεν τὸν ἐξῆς παράγραφον ἐκ τῆς Γαλλικῆς ἱστορίας τοῦ Παύλου Λακρούα ἐκ τῆς σελίδος 215 τοῦ ἕκτου τόμου αὐτῆς.

« Ἡ ἀναγενναμένη Ἑλλάς ἐμάχετο μόνη ὑπὸ τὴν σπάθην τῶν Τούρκων, οἱ δὲ ἡγεμόνες εἴτε εὐσπλαγχνιζόμενοι τὴν ἀδυναμίαν της, εἴτε θαυμάζοντες τὸν ἡρωϊσμόν της παρεχώρουν πρὸς αὐτὴν ἀβεβαίαν τὴν οὐδετερότητά των. Κατὰ πᾶσαν στιγμήν ἐδύνατο νὰ γίνῃ γνωστὸν τὸ τέλος ταύτης τῆς ἀνίσου πάλης καὶ ὅτι ἡ χριστιανικὴ Ἑλλάς δὲν ὑπῆρχε πλέον. Παράδοξος ἀντίθεσις! Οἱ φιλελεύθεροι, οἱ φιλόσοφοι, οἱ ὀνομαζόμενοι τότε Βολταριστὰ καὶ οἱ ἄθεοι ἐφλέγοντο ὑπὸ τῶν συμπαθειῶν των διὰ τοὺς μάρτυρας τοῦ σταυροῦ, οἱ βασιλικοὶ δὲ, οἱ εὐλαβεῖς, οἱ ἰησοῦται, καὶ τὰ

μέλη τῆς φιλοθρήσκου ὁμηγύρεως (congregation) ἦσαν φανατικοὶ θουασσῶται τῶν Τούρκων· ἀπανταχοῦ ἐγίνοντο ἔρανοι ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων, παρεκτός ἐν ταῖς ἐκκλησίαις, διὰ τὸν λόγον ὅτι ἡ φιλοθρήσκος ὁμηγύρις (congragation) ἀδιακρέτως ἐβασίλευε. »

Καὶ νῦν βασιλεύει δυστυχῶς ἐν Γαλλίᾳ ὁ κλῆρος, πρὸς χάριν τοῦ ὁποῖου ἐκεντρήθη ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως τὸ ζήτημα τῶν ἀγίων τόπων, τὸ ὁποῖον ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς τὸ νὰ γεννηθῶσιν αἱ πολιτικαὶ τῆς Ἀνατολῆς ταραχαὶ· ἀλλὰ πιστεύομεν ἀδιστακτικῶς ὅτι τὸ Γαλλικὸν ἔθνος καὶ ἡ Κυβέρνησις αὐτοῦ δὲν θέλουν βραδύνει νὰ λάβωσιν ἐνεργητικὸν μέρος εἰς τὴν ὀρθὴν λύσιν τοῦ ἀνατολικοῦ ζητήματος ὑπὲρ τῆς χριστιανικῆς φυλῆς, διὰ νὰ τεθῇ φραγμὸς εἰς τὸν Ῥωσσικὸν χεῖμαρρον, ὅς τις ἀπειλεῖ νὰ κατακλείσῃ καὶ Ἀνατολὴν καὶ Δύσιν καὶ νὰ καταστρέψῃ πᾶσαν ἐλευθερίαν. Τὸ ἔθνηκον συμφέρον τῶν Γάλλων θέλει κατισχύσει ὁσονοῦπω καὶ ἐν τῇ ἐξευγενισμένῃ Γαλλίᾳ τῶν προλήψεων καὶ τοῦ φανατισμοῦ τοῦ κλήρου της.

— Συζητούμενον πρὸ ἡμερῶν ἐν τῇ Γερουσίᾳ τοῦ νομοσχεδίου, δι' οὗ μετερρύθμιζετο τὸ καταστατικὸν τῆς ἐθνικῆς τραπέζης, ἀναβάς δις εἰς τὸ βῆμα ὁ Γερουσιαστὴς κύριος Χρηστίδης κητέδειξε διὰ τῶν ἐμβριθῶν ἀγορεύσεών του, ἀνευ δυσμενοῦς ἐπικρίσεως, ἀλλὰ μὲ τὴν ἀξιοπρεπῆ προθυμίαν τῆς ὁποίας χαίρουσι τὸ δικαίωμα οἱ πολιτικοὶ ἄνδρες οἱ γηράσαντες σκεπτόμενοι ὑπὲρ τῶν δημοσίων συμφερόντων, ὅτι ἡ τράπεζα ἐνεργοῦσα ὑπὲρ μόνης τῆς ὠφελείας τῶν μετόχων της ἀπεμακρύνθη τοῦ ἀρχικοῦ τῆς συστάσεώς της σκοποῦ, ὅτι δὲ τὸ συζητούμενον νομοσχέδιον τείνει νὰ νομιμοποιήσῃ τὴν εἰς τὸ παρελθὸν ἐσφαλμένην διαγωγὴν της.

Ἡ τράπεζα αὕτη συνέστη πρὸ πάντων διὰ ν' ἀπαλλάξῃ τῆς τοκογλυφίας τοὺς ἰδιοκτῆτας γαιῶν, χορηγοῦσα αὐτοῖς τὰ μέσα καὶ τὰς εὐκολίας τοῦ νὰ καλλιεργῶσιν αὐτάς πρὸς ἐμψύχωσιν τῆς γεωργίας σημαντικωτέρας πηγῆς τοῦ ἐθνικοῦ πλοῦτου, ἐνεκα τούτου δὲ ἡ κυβέρνησις ἐπρόβλεψε αὐτὴν μὲ τὸσαῦτα ἐξαιρετικὰ προνόμια, μὲ τὸ δικαίωμα δηλαδὴ τῆς ἐκδόσεως τραπεζητικῶν γραμματίων, μὲ τὴν παραγραφὴν παντὸς πραγματικοῦ δικαιώματος τρίτων (ἐκτός τοῦ τῆς ὑποθήκης) ὑπὲρ τῶν ἐπὶ τῶν ἀκινήτων κτημάτων ὑποθηκῶν τῆς τραπέζης, καὶ μὲ ἄλλα πλεονεκτήματα. Ὅτι δὲ οὗτος ἦτον ὁ σκοπὸς τῆς Κυβερνήσεως, ἀποδεικνύεται ὄχι μόνον ἐξ αὐτοῦ τοῦ ἀρχικοῦ νόμου τῆς 30 Μαρτίου 1841, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆς ἀλληλουχίας τῶν νομοθετικῶν περὶ τραπέζης πράξεων. Αὕτη λοιπὸν ἀντὶ νὰ ἐνασχολῇ, κατὰ τὸ καταστατικὸν της, τὰ 3/4, ἢ κατ' ἐλάχιστον ὅρον τὰ 2/3 τῶν κεφαλαίων της εἰς χρεωλυτικὰ ἐνυπόθηκα δάνεια, τείνοντα πρὸς τὸν ἀρχικόν, ὡς εἴρηται, σκοπὸν τῆς συστάσεώς της, ἐνησχόλει ἐν καὶ ἡμῶν μόνον ἑκατομμύριον εἰς τοιαῦτα δάνεια, τὰ δὲ ὑπόλοιπα κεφάλαιά της εἰς προεξοφλήσεις, καθόσον ἐκ τῶν τελευταίων, ἢ ἐκ τῶν πρώτων ἀπελάμβανε πλείονας ὠφελείας ἐκ τοῦ τόκου. Ἐπειδὴ δὲ ἡ ἀσάφεια διατάξεων τινῶν τοῦ νῦν ὑποβληθέντος εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τῆς Γερουσίας νομοσχεδίου δύναται νὰ δώσῃ ἀφορμὴν εἰς παρεξηγήσεις, ἐνετύθεν δὲ νὰ ἐξακολουθήσῃ ἡ τράπεζα τὴν αὐτὴν πλημμελεῖ πορείαν της, ἐναντίον τοῦ ἀρχικοῦ τῆς συστάσεώς της σκοποῦ, ἐπρότεινε δὲ κύριος Χρηστίδης νὰ προστεθῶσιν εἰς τὸ κείμενον τοῦ νομοσχεδίου λέξεις τινες πρὸς πλείονα διευκρίνισιν τῶν διατάξεων αὐτοῦ, καθόσον ἡ πρότασις του δὲν ἀπετέλει ὑπουργικὸν ζήτημα, οὐδὲ ἔκαμεν αὐτὴν ἐπὶ σκοπῶ ἀντιπολιτευσεως κατὰ τοῦ ὑπουργείου, ἀλλὰ κατὰ τὸ καθῆκον ἀνδρὸς πολιτικοῦ, νομοθέτου καὶ καλοῦ πολίτου

Αἱ ἀγορεύσεις του, τὰς ὁποίας διὰ τὸ στενὸν τοῦ μικροῦ φύλου μας δὲν δυνάμεθα νὰ καταχωρήσωμεν ὡς διεξοδικὰς, ἐπευ-

φημισθησαν υπό του άκροατηρίου και υπό τής κοινής γνώμης τής πρωτευούσης μας, ήτις γνωρίζει να εκτιμᾷ τήν άκραιότητα του χαρακτήρος, τήν τιμιότητα και τόν πατριωτισμόν.

— Ο Ρώσικος στρατός είναι στρατοπεδευμένος εις τήν Βλαχίαν. Τα σώματα εξ ὧν άπαρτίζονται είναι καλώς ὠργανισμένα και εις αξιόλογον κατάστασιν. Η πειθαρχία του είναι άριστη και η διοικήσις του άυστηρά. Τα χρήματα είναι άφθονα. Οι Ρώσοι αγοράζουν τήν χόρτον κατά μέτρον ή κατά φορτίον (ένταυθα σημειοί ο άνταποκριτής τής εφημερίδος τας τιμάς εις ἅς οι Ρώσοι αγοράζουν τήν χόρτον). Η μεταφορά τών άποσκευῶν του στρατού γίνεται διά τών ρώσικῶν άμαξῶν, παρ ὅσας ἔχουν, τότε πληρόνουν τὸ άγώγιον. Οὐδεμίαν βαιοπραγία ή άρπαγή εις τούς κατοίκους γίνεται. Στρατιῶται άποσπάσματος τινος άφήρσαν διά τής βίας ποσότητα τινα οίνου από τινα τών κατοίκων· διετάχθη περί τούτου άμέσως άνάκρισις, και ὁ αξιωματικός έτιμωρήθη με 15 ημερῶν περιορισμόν. Η καλή του στρατού τούτου κατάστασις χρησιμεύει μεγάλως εις τήν διατήρησιν τής υγείας του.

Ο περί τας ὄχθας του Δουάβεως τουρκικός στρατός φαίνεται αξιόλογα από τὸ Γεώργιοβον. Η ὀθωμανική κυβέρνησις διά να δυνηθῆ να ἔχη πρόχειρα τὰ μέσα του στρατού τής, εισέπραξεν από τούς χριστιανούς εκ προκαταβολῆς τριῶν ετών δημοσίους φόρους. Τὸ μέτρον τούτο ἐξημίωσε και κατέθλιψε μόνους τούς χριστιανούς. Περιπλέον οι χριστιανοί υπεχρεώθησαν εις φορολογία, άνολογούσαν επί εκάστης οικογενείας με μηνιαίον φόρον δώδεκα ὀκάδων σίτου και ἴσης ποσότητος κριθῆς και άραβοσίτου, εκτός του εκτάκτου έράνου τόν ὅποιον εισπράττουν οι κατὰ τόπους διοικηταί με μεγίστην βίαν, οι δὲ χριστιανοί αναγκάζονται να πωλῶσιν τὰ κτήματά των και τὰ κινητά των πράγματα διά τίποτε, ὅπως έπαρκῶσιν εις τούς φόρους τούτους. Αι τροφαί του στρατού μετακομίζονται δι' άγγαρίας επιβαλλομένης εις μόνους τούς χριστιανούς. Ὡς και αὐτάς τὰς γυναίκας και αὐτὰ τὰ παιδιά αναγκάζουσι με πολλήν σκληρότητα εις ὅλας τὰς εργασίας δωρεάν. Τα μέτρα ταῦτα, τυραννικά και αξιοκατάκριτα, λαμβάνονται ένεκα τής άνεχειρίας του ταμείου, οι δὲ τουρκοί θεωροῦν αὐτὰ θεμιτά και δίκαια, διότι, ὡς λέγουν, η Ρωσσία έπετέθη κατ' αὐτῶν χάριν τών χριστιανῶν. Ἄν η Τουρκία δὲν ἠδύνατο να διατηρηθῆ οικονομικῶς εν καιρῷ ειρήνης, ἄνευ εκτάκτων μέσων εις τὰ ὅποια και εἶχε καταφύγει, πῶς εἴηεν δυνατόν να διατηρηθῆ εύρισκομένη εις πόλεμον; Θέλουσα να κηρύξῃ τόν πόλεμον, ὤφειλε να εὔρη εκτάκτους πόρους ζητούσα αὐτούς εις εκτακτα μέτρα. Εκ τής εφ. τῶν Συζητήσεων.

— Κατὰ τὰς ειδήσεις τὰς ὑποίας ἔφερε σήμερον τὸ εκ Κωνσταντινουπόλεως ἀφιχθὲν ένταυθα αὐστριακὸν αἰμρόπλοιον, άρυσθεΐσας υπό τῶν ἐκεῖ ἐκδιδομένων εφημερίδων, οι Τουρκοί ενίκησαν τὰ ρώσικα στρατεύματα εις διαφόρους μάχας χώραν λαβούσας εν Βλαχία.

Αι νίκαι αὐται τῶν Τουρκῶν αποδίδονται εις τήν συνεννόησιν αὐτῶν μετὰ τῶν Βλάχων, και ιδίως τῶν Βογιάρων, οἵτινες αποστρέφονται τούς Ρώσους, προτιμώντες μάλλον να διατελῶσιν ὀποτελεῖς εις τήν Τουρκίαν, ή να γίνωσιν ὑπήκοοι Ρώσοι.

Εἰς τήν συνεννόησιν ταύτην αποδίδεται ὡσαύτως και η κατὰστασις τής πολιορκίας, εις ἣν ἐτέθησαν ἀμφότεραι αι ηγεμονίαι τής Δακίας, υπό τῶν άρχηγῶν τῶν Ρώσικῶν στρατιωτικῶν ὀπλων.

Δὲν μᾶς φαίνεται παράδοξον ὅτι οι Μολδο-βλάχοι και ιδίως οι Βογιάραι αποστρέφονται τούς Ρώσους προτιμώντες να ἦναι ὀποτελεῖς εις τούς Τουρκούς· ἀλλὰ δὲν δυνάμεθα να δώσωμεν τήν παραμικράν πίστιν εις ταύτας τὰς υπό τῶν ὀθωμανικῶν ὀρ-

γάνων του τύπου διαδιδομένας ειδήσεις, ὅτι δῆθεν τὰ ρώσικα στρατεύματα ἠττήθησαν υπό τῶν Τουρκικῶν, πιστεύομεν ἀπ' ἐναντίας ὅτι ὅσοι τουρκοί ἔσχον τήν άνοησίαν να διαβῶσιν τόν Δουάβιν, ἐπῆγαν ἐκεῖ δια να ένταφιασθῶσι και αιχμαλωτισθῶσι, καθόσον θεωροῦμεν ἐναντίον τής φύσεως τῶν πραγμάτων τὸ να ἐξέλθωσιν επί τέλους νικηταί και τροπαιοῦχοι οι άτακτοί, οι άνυπότακτοί και ἀπειθαρχοί τουρκικοί στρατοί, οἵτινες στεροῦνται και χρημάτων και πάντων τῶν πρὸς πόλεμον αναγκαίων, μαχόμενοι κατὰ τῶν Ρώσικῶν ἀπειραρίθμων στρατῶν, ἐφωδιασμένων τακτικῶς, ἀφ' ὅλα τὰ πρὸς πόλεμον αναγκαία, μεταξὺ τῶν ὀποιῶν τρεῖται αὐστηρά τάξις και πειθαρχία.

— Αἱ ἐξ Εὐρώπης τελευταῖαι ειδήσεις, πρέχουσι νέας πάλιν ἐλπίδας περί διατηρήσεως τής Εὐρωπαϊκῆς ειρήνης, εν ᾧ αι τῶν προλαβόντων αἰμρόπλοίων άγγελλίαι ἐνέπνεον μεγίστους περί Εὐρωπαϊκοῦ πολέμου φόβους. Ἀληθῶς τοσοῦτον περιεπλήχθη τὸ ἀνατολικὸν ζήτημα, ὥστε και αὐτοί οι ἐξοχώτεροι πολιτικοί τής Εὐρώπης άνδρες δυσκολεύονται να προΐδωσι τήν λύσιν του. Η Ρωσσία ἀφού ἐξετέλεσε τόν σκοπόν τής, δεικνύεται εὐδιάθετος εις τὸ να δεχθῆ προτάσεις περί ειρήνης, ἀλλὰ συναδούσας με τήν αξιοπρέπειάν τής. Και βεβαίως μία τοσοῦτον κολοσσιαία δύναμις δικαιοῦται, νομίζομεν, να ἐπιμείνῃ εις τοιαύτην ἀξίωσιν, ἀπέναντι μιᾶς δυνάμεως λίαν ὑποδεεστέρας αὐτῆς, οἷα είναι η Τουρκία. Η διπλωματία λοιπὸν μὴ ἐπιθυμοῦσα να διαταραχθῆ η Εὐρωπαϊκή εἰρήνη, ένασχολεῖται ἀνευδῶτως να εὔρη τὸ μέσον του να μὴ προσβληθῆ η αξιοπρέπεια οὐδεμιᾶς τῶν διαμαχομένων δυνάμεων.

Τὸ καθ' ἡμᾶς, φρονοῦμεν ὅτι η βραδύτης τής λύσεως αὐτοῦ του σπουδαίου ζητήματος δύναται να χρησιμεύσῃ μεγάλως ὑπὲρ τής Ἑλληνικῆς φυλῆς, καθότι αι δυνάμεις τής Δύσεως άγνοοῦσαι πρότερον τί συμβαίνει εν τῇ Ἀνατολῇ, ἤρχισαν να φωτίζονται πρό τινος καιροῦ· η ἀληθῆς δὲ γνώσις τῶν πραγμάτων δύναται να ἐπιφέρῃ λύσιν συνάδουσαν με τὰ πολιτικά τής φυλῆς ταύτης συμφέροντα.

Ἐπηρειώθη και η Βουλευτικὴ ἐκλογή μας, δὲν ἔγεινεν ὅμως εισέτι η διαλογὴ τῶν ψηφοδελτιῶν. Μὴ φανείσης δὲ οὐδεμιᾶς ἀντιδράσεως, ἀναδεικνύονται ἀναμφιβόλως βουλευταί τής ἐπαρχίας μας οι του ὑπουργείου ὑποψήφιοι.

Πολλοί και διάφοροι λόγοι αξιοπρεπείας, χαρακτήρος και σεβασμοῦ μας πρὸς πρόσωπα μᾶς ἀποτρέπουν του να ένασχοληθῶμεν εις ὅσα ἀφοροῦν τήν ἐκλογὴν ταύτην, τούς ὑπουργικούς ὑποψηφίους και ὅσους εκ τῶν συνεπαρχιωτῶν μας ἐδειξαν ζῆλον ἀπαρδειγματίστον δια να ἐπιτύχωσιν οι ὑπουργικοί ὑποψήφιοι. Ὁ χρόνος μόνος θέλει κάμει γνωστὰ ὅσα ἡμεῖς παρεσιωπήσαμεν και παρασιωπῶμεν, εν ᾧ ὅ,τι και ἂν εἴπωμεν ή ἂν ἠθέλαμεν εἰπεῖ, δὲν ἠδύνατο να ἐπιφέρῃ ἀποτέλεσμα. Ἔρχεται ἡμέρα καθ' ἣν ἕκαστος συναισθάνεται τὰ σφάλματά του.

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ

Τὸ πνεῦμα εν Κυρίῳ παρέδωσε τήν νύκτα τής 30 πρὸς τήν 31, του παύσαντος μηνὸς ὁ ἀξιότιμος συμπολίτης μας Χαράλαμπος Χ. Κυριακοῦ ἀπὸ μακρὰν πάσχων νόσον· εις τῶν πρώτων οικιστῶν τής Πόλεως μας ὁ μακαρίτης ἀπ' ἐντίμου ἐμπορικοῦ πλοῦτον κησάμενος διεκρίνετο δια τὸ άκέραιον του χαρακτήρος του και τήν αξιόλογον συμπεριφορὰν του· τής οικογενείας του η διακεκριμένη κοινωνικὴ θέσις ἀποδεικνύει τήν αὐστηράν και πατρικὴν περί αὐτῆς ἐπιμέλειαν του μακαρίτου.

Γαίαν ἔχεις ελαφρὰν ἀξιότιμε συμπολίτα.

Χαράλαμπε Χ. Κυριακοῦ.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ.

Άρθ. 193.

Εν
Όνοματι του Βασιλέως της Ελλάδος
Θεός
Τὸ
Ἐμπορικὸν τμήμα τῶν ἐν Σύρῳ Ἡρω-
τοδικῶν.

Συγκείμενον ἀπὸ τῶν προεδρεύοντα Δ.
Σχινᾶ κωλυμένου τοῦ Προέδρου τοῦ
τμήματος τῶν δικαιοκτῶν Δ. Α. Βασιλάδου
τὸν ἔμποροδίκην Ἀμβρόσιον Θ. Πάλλην
καὶ τὸν Δικηγόρον Π. Βασιλόπουλον κω-
λυμένων τῶν λοιπῶν ἔμποροδικῶν καὶ
ἀπάντων τῶν Παρέδρων.

Συνοδίασαν δημοσίως ἐν τῷ ἀκροατη-
ρίῳ τῆν 8. Ἰουλίου 1853. παρουσία καὶ
τοῦ ὑπογραμματεῖος Ι. Ἀθανασίου ἐν ἑλ-
λείψει Γραμματεῖος, διὰ τὴν δικάσῃ μεταξὺ
τοῦ Α. Ν. Ἀποστολοπούλου κατοικοῦ ἐν-
ταῦθα ἐνάγοντος, παραστάτης διὰ τοῦ
πληρεξούσιου τοῦ Ἰωάνη Ἡσαίου καὶ τοῦ
Λαζάρου Ι. Σαλαμούρη κατοικοῦ Κρανι-
δίου καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἤδη διαμέ-
νοντος ἐναγομένου μὴ ἐμφανισθέντος.

Ὁ ἐνάγων διὰ τῆς ἀπὸ 4 ὀκτωβρίου
1852. πρὸς τὸ Δικαστήριον τοῦτο ἀγω-
γῆς του ἐξέθεσεν, ὅτι τῆν 26 Αὐγούστου
1847 ἐδάνεισεν εἰς τὸν ἐναγομένον ἰδιο-
κτῆτην καὶ Πλοίαρχον τοῦ Ἑλληνικοῦ
Τριγαντηρίου ἢ Σαῶνα δρ. 610 ναυτι-
κοδανείου ὑπὸ τὴν ὑπεγγυότητα τοῦ
πλοίου του, ὑποχρεωθέντα νὰ πληρώσῃ τὸ
κέρως του εἰς τὴν διαταγὴν του μετὰ μῆ-
νας τέσσαρας ἔκτοτε, καὶ μετὰ τοῦ τόκου
αὐτῶν πρὸς 2. 1/2 0/0 τὸν μῆνα· παρελ-
θούσης δὲ τῆς προθεσμίας ταύτης ὑπε-
χρεώθη νὰ τῷ πληρώσῃ τὸν αὐτὸν ναυτι-
κὸν τόκον μέχρι ἀποπληρωμῆς, κατὰ τὸ
ἀπὸ τὴν αὐτὴν χρονολογίαν ναυτικοδανεί-
ου συμβόλαιον ὅτι ἐπὶ τῶν τόκων τῶν δρ.
τῶντων τῷ ἐπλήρωσε τὴν μὲν 3 Ἀπριλίου
1853 δρ. 91. 50. τὴν δὲ 22. Μαρτίου
1849 δραχ. 182, 50. ὁμοῦ δρ. 274.
Διὰ ταῦτα ἐξητήσατο α. Νὰ καταδικασθῇ
νὰ τῷ πληρώσῃ δρ. 610. μὲ τὸν ναυ-
τικὸν τόκον αὐτῶν πρὸς 2 1/2 τοῖς 0/0
τὸν μῆνα ἀρχόμενον ἀπὸ 26 Αὐγούστου
1847, μέχρι σήμερον ἐκπιπτομένων ἐκ
τοῦ ποσοῦ δρ. 274 καὶ προσέτι νὰ τῷ
πληρώσῃ τὸν νόμιμον τόκον ἀρχόμενον
ἀπὸ σήμερον μέχρι τελείας ἀποτίσεως β'.
Νὰ καταδικασθῇ εἰς τὰ τῆς δίκης ἐξοδὰ
του. γ'. Ν' ἀπαγγελθῇ κατ' αὐτοῦ ἡ
προσωπικὴ κράτησις.

Τῆς ἀγωγῆς ταύτης κοινοποιηθείσης
καὶ προκειμένης συζητήσεως αὐτῆς κατὰ
τὴν ἀνωτέρω συνοδίαν, κατ' ἣν ἐμφανισ-
θεὶς μόνος ὁ τοῦ ἐνάγοντος πληρεξούσιος
ἠτήσατο διὰ τῶν ἐγγράφων προτάσεων
του, μὲ τὴν ἐρημοδικίαν τοῦ ἐναγομένου,
ὅ,τι καὶ διὰ τῆς ἀγωγῆς του.

Ἀκοῦσαν καὶ τὴν προφορικὴν τῶν ἀ-
νωτέρω προτάσεων ἀνάπτυξιν.

Διεβλὸν τὴν Δικογραφίαν

Σκερθὲν κατὰ τὸν Νόμον.

Ἐπειδὴ ὡς βεβαίωται ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθ.
22 τῆς 7 ὀκτωβρίου 1852. ἀποδεικτικοῦ τοῦ
Δικαστικοῦ κλητῆρος Α. Λαγούδη ὁ ἐνα-
γομένος Λάζαρος Σαλαμούρης κάτοικος
Κρανιδίου καὶ πρὸς ὄραν ἐν Κωνσταντι-
νουπόλει διατρίβων, ἐκλητεύθη προσηκόν-
τως, ἀλλὰ δὲν ἐνεφανίσθη κατὰ τὴν προ-
κειμένην δικάσιμον κατ' ἣν ἐξεφανίσθη
πρὸς συζήτησιν ἢ προκειμένη ἀγωγή τοῦ
ἐνάγοντος, ὅθεν δικάζεται κατὰ Νόμον ἐ-
ρήμην ἐπιδικαζομένων ἐν τοιαύτῃ περι-
πτώσει τῶν κατ' αὐτοῦ προτάσεων τοῦ
ἐνάγοντος ὅταν αὐταὶ εἰς τὸν Νόμον στη-
ρίζονται καὶ ἐνστάσις προβλητέα ἐξ ἐπαγ-
γέλματος δὲν ὑπάρχει.

Ἐπειδὴ τὴν προκειμένην ἀγωγήν του
ὁ ἐνάγων στηρίζει εἰς τὸ ἀπὸ 26 Αὐγού-
στου 1847 ναυτικοδανείου συμβόλαιον καὶ
ἐπομένως εἰς τὸν Νόμον, οἱ δὲ διὰ τῆς
ἀγωγῆς του προτεινόμενοι ἰσχυρισμοὶ κα-
θὼ πραγματικοὶ ὑποτιθέονται ἀληθεῖς δι' ἑλ-
λειψιν ἀντιρρήσεως, ὅθεν ἡ προκειμένη ἀ-
γωγή του εἶναι παραδεκτὴ.

Ἐπειδὴ ἐν πάσῃ παρ' ἔμποροδικῶν ἐκ-
δομένη ἀποφάσει ἀπαγγέλλεται κατὰ τοῦ
ἠτημένου διαδίκου προσωπικῆς κράτησις.

Διὰ ταῦτα καὶ

Ἰδὸν τ' ἄρθρα 594 καὶ 219 τῆς Πολ.
Δικονομίας.

Δικάζον ἐρήμην καὶ.

Παραδεχόμενον τὴν ἀπὸ 4 ὀκτωβρίου
1852. ἀγωγήν τοῦ ἐνάγοντος Ἀποστολ.
Ν. Ἀποστολοπούλου.

Καταδικάζει τὸν ἐναγομένον Α. Σαλα-
μούρη νὰ πληρώσῃ εἰς τὸν ἐνάγοντα
δρ. 610. μετὰ τοῦ ναυτικοῦ τόκου αὐ-
τῶν πρὸς 2 1/2 τὰ 0/0 τὸν μῆνα ἀρ-
χομένου ἀπὸ τῆς 26 Αὐγούστου 1847.
χρονολογίας τοῦ ναυτικοδανείου ἄχρι τῆς
4 ὀκτωβρίου 1852 ἡμέρας τῆς ἀγωγῆς καὶ
ἔκτοτε μετὰ τοῦ ἐγγείου πρὸς 1. 0/0 ἐπὶ
μόνου τοῦ κεφαλαίου μέχρι τελείας ἀπο-
τίσεως, ἐκπιπτομένων ἐκ τοῦ ποσοῦ τῶν
τόκων δρ. 274 αἰτινες ἐπληρώθησαν.

Καταδικάζει εἰς ἔαρος τοῦ αὐτοῦ ἐνα-
γομένου τὰ ἐξοδα τῆς δίκης εἰς δρ. εἴκοσι
καὶ τὰ τέλη τῆς σημάτων.

Ἀπαγγέλλει κατ' αὐτοῦ τὸ μέτρον τῆς
προσωπικῆς κράτησεως πρὸς ἐκτέλεσιν
τῆς παρούσης ἀποφάσεως.

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη ἐν Σύρῳ τὴν
14 Ἰουλίου 1853.

Ὁ Πρ. Δικαστῆς

Δημήτριος Σχινᾶς.

Ὁ ὑπογραμματεῖς

Ἰωάν. Ἀθανάσιος.

Ἐδημοσιεύθη τὴν 15 τοῦ αὐτοῦ μην. ἔτους.

Ὁ Πρ. Δικαστῆς

Δ. Σχινᾶς.

Ὁ ὑπογραμματεῖς

Κ. Κωνσταντινίδης.

Ἐντέλλεται πρὸς πάντα μὲν κλητῆρα
νὰ ἐκτέλεσῃ ζητηθεὶς τὴν παρούσαν ἀπό-
φασιν, πρὸς πάντας δὲ τοὺς Εἰσαγγελεῖς

νὰ ἐνεργήσωσι τὰ καθ' ἑαυτοὺς καὶ πρὸς
πάντας τοὺς Διοικητὰς ἢ ἄλλους ἀξιωμα-
τικούς τῆς δημοσίου δυνάμεως νὰ δώσωσι
χεῖρα βοηθείας ὅταν νομίμως ζητηθῶσι.

Πρὸς βεβαίωσιν τούτου τὸ πρωτότυπον
τῆς παρούσης ὑπεγράφη παρὰ τοῦ Δικασ-
τηρίου τούτου καὶ τοῦ ὑπογραμματεῖος.

Ἐν Σύρῳ αὐθημερὸν

Ὁ Πρ. Δικαστῆς

Δημήτριος Σχινᾶς.

Α. Θ. Πάλλης.

Π. Βασιλόπουλος.

Ὁ ὑπογραμματεῖς

Κ. Κωνσταντινίδης.

Άρθ. 141.

Βιβλ. Ἀπόγρ.

Ὅτι ἀπόγραφον ἐκτελεστὸν

Ἐν Σύρῳ τὴν 10. ὀκτωβρίου 1853.

Ὁ Δικαστικὸς Γραφεὺς

(Τ Σ) Γ. Δ. Νικολάρας.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Ἐρμουπόλει τὴν 2 Νοεμβρίου 1853.

Ἀπόστολ. Ν. Ἀποστολόπουλος.

Παραγγέλλεται ὁ κλητῆρ κύριος Μι-
χαὴλ Α. Μυλωνᾶς νὰ ἐπιδώσῃ τὴν παρού-
σαν ἀπόφασιν πρὸς τὸν Εἰσαγγελέα τοῦ
ἐνταῦθα ἱδικοστηρίου τῶν πρωτοδικῶν, διὰ
τὸν εἰς ἄγνωστον τόπον ἤδη διαμένοντα
Λάζαρον Ι. Σαλαμούρη κατὰ τὸ ἄρθρον
145 ἐδ. 7 τῆς πολ. δικον. νὰ δημοσιευθῇ
δὲ καὶ διὰ τῆς ἐνταῦθα ἐκδομένης ἐφημε-
ρίδος ὁ Ἐρμῆς. Παραγγέλλεται καὶ ὁ ἀρ-
μόδιος κλητῆρ τοῦ Εἰρηνοδικείου Κρανι-
δίου νὰ ἐπιδώσῃ ἕτερον ἀντίτυπον τῆς ἰ-
δίας εἰς τὴν ἐκεῖ κατοικίαν τοῦ αὐτοῦ ὀ-
φειλέτου Λαζάρου Ι. Σαλαμούρη, ὅσας δυ-
νάμει τοῦ ἐν αὐτῇ περιεφθέντος τύπου τῆς
ἐκτελέσεως ἐπιτάττεται νὰ πληρώσῃ πρὸς
τὸν ὑποφαινόμενον ἐνταῦθα κατοικοῦντα
ὅσα κατεδικάσθη δι' αὐτῆς. Ἦτοι διὰ τὸ
κεφάλαιον. Δρ. 610

Διὰ τὸν ναυτικὸν τόκον
πρὸς 2 1/2 τὰς ἑκατὸν τὸν
μῆνα διὰ μῆνας 61 ἀπὸ τὴν
26 Αὐγούστου 1847 μέχρι
τῆς 4 ὀκτωβρίου 1852. ἐκ-
τός δρ. 274 927

Διὰ τὸν ἐγγεῖον τόκον
πρὸς 1 τὰς ἑκατὸν τὸν μῆνα
ἀπὸ 4 ὀκτωβρίου 1852 μέχρι
σήμερον διὰ μῆνας 13. 79 30

Διὰ τὰ ἐξοδα τῆς δίκης
δρ. 20 καὶ τὰ τέλη σημά-
σεως δρ. 14 34

Καρτόσημα διὰ τὸ ἐκτε-
λεστὸν ἀπόγραφον, τὸ παρὸν
ἀντιγράφον τὴν ἐπίδοσιν καὶ
ἀντιγραφὴν 6

Δικηγορικὰ τέλη διὰ τὴν
παράδοσιν ἐπιταγῆν 2

Ἐν Ἐρμουπόλει τὴν 4
Νοεμβρίου 1853. Δρ. 1658 30

Ἀπόστολ. Ν. Ἀποστολόπουλος.